

BALÁZS IMRE JÓZSEF
KÉT KÉP

Kelemen Kingának

1. Visszatérés

Visszaszületünk a tenger mélyére,
tompá hangok, növényi testrészek fogadnak,
sűrűsödő félhomályban szembeúszó medúzák,
majd mélyen lent egy titkos és vakító fénynyaláb,
vonzerő a régi vízmolekulákból.
Egyre gyorsulunk, sűrűl, szinte horzsol minden időszemcse
mélyen izzó, acélkék ereszkedésben
a fények forrásáig.

2. A szürkeróka-csillagkép

A szürkeróka-csillagkép csak kivételes sűrűségű éjszakákon látható,
amikor vödörrel meríthető a sötét, s eltehető
más, vakító fényű napokra.
Úgy vonul végig a hideg égbolton a sápadt róka,
mint egy égi háttérsugárzás,
mely születendő csillagokat keres.
Gomolyog az anyag, saját állapotát kutatva,
s ezt a dalt fogják a földi antennák:

*Égi fül, égi fül,
Rezgések hajója,
Űrre nyíl, űrbe lengj,
Hangunk szertehordva.*

*Nincs nyomunk, nem vagyunk,
Ha nincs, ki lát, ki észlel,
Kóbor ég vándorát
Lessük minden éjjel.*

A szürkeróka-csillagkép lassan siklik tovább a semmiben,
ébredeznek nyomában, szelíd hullámmozgásba lendülnek
a zsenge valamik.